

Αν και δεν ήμουν παρών επειδή μια κρίση αλλεργίας μου άλλαξε τα σχέδια, οι πληροφορίες μου για την Εκτακτη Γενική Συνέλευση προχθές Κυριακή λένε πως είχαμε μια από τα ίδια, επειδή τα μέλη των δύο παρατάξεων χόρευαν στους έξαλλους ρυθμούς της σύγκρουσης, αντί στη γλυκειά μουσική της συμπόρευσης για τον ίδιο καλό σκοπό. Μεγάλη η ευθύνη και της έδρας με την αδυναμία της να ελέγξει το αλαλούμ στις δύο ψηφοφορίες, ενώ άκουσα την εξακριβωμένη καταγγελία πως κατέφθαναν άτομα μετά την έναρξη της Συνέλευσης που ψήφισαν υπέρ ή κατά, όταν άλλα μέλη είχαν αποχωρήσει μετά την πρώτη ψηφοφορία.

Ειλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω πόσο δύσκολο ήταν να μοιραστούν στα μέλη αριθμημένα ψηφοδέλτια με τις δύο προτάσεις για να διαλέξουν τα μέλη με ένα «ναι» και ένα «όχι» σε μυστική ψηφοφορία για να μην υπάρχουν παρατράγουδα.

Όπως δεν μπορώ να καταλάβω γιατί χρειαζόταν το 75% των ψήφων για την ανακαίνιση του κτηρίου στο Πάτινγκτον και 50% για την πώλησή του! Το αντίθετο θα ήταν πιο δίκαιο και ασφαλές για την Κοινότητα που δεν φημίζεται για τις σωστές επιλογές στις αγοραπωλησίες κτηρίων στο παρελθόν, με την πώληση των σπιτιών δίπλα στην Αγία Σοφία που σήμερα θα ήταν θησαυρός, ή την αποτυχημένη αγορά αίθουσας στο Ροκντέιλ και την χαμένη χρυσή ευκαιρία να αγοράσει το συγκρότημα κτηρίων του Salvation Army στο Μάρικβιλ.

Με λαμπρή εξαίρεση, βέβαια, την χρυσή εποχή της Κοινότητας με πρόεδρο τον Χάρη Δανάλη και γραμματέα τον Νίκο Παπανικίτα όταν αγοράστηκε η γη για να κτιστεί το γηροκομείο της Κοινότητας και η διπλανή κατοικία για την επέκτασή του αργότερα με πρωτοβουλία του κ. Κίκη Ευθυμίου,

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΙΔΙΑ Η ΕΚΤΑΚΤΗ
ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Η δημοκρατία κέρδισε την μάχη, αλλά ο πόλεμος συνεχίζεται

προέδρου τότε της Επιτροπής Γηροκομείου. Την ίδια εποχή αγοράστηκαν η Κοινοτική Λέσχη και τα δύο γειτονικά κτήρια στο Λακέμπα που σήμερα η αξία τους είναι μεγαλύτερη από \$10 εκατομμύρια δολάρια και μαζί με το Γηροκομείο η περιουσία αυτή εκτιμάται σε \$20 εκατομμύρια, διπλάσια από την αξία του «Κοινοτικού Μεγάρου». Να προσθέσω ότι και τότε υπήρχαν αντιρρήσεις από κάποιους για αυτές κερδοφόρες αγορές.

Τα αναφέρω όλα αυτά επειδή πολλά ακούστηκαν και γράφτηκαν που αμφισβητούν την εντιμότητα αυτών που διοικούν την Κοινότητα. Συμφωνώ πως τα συμβούλια έκαναν λάθη και μεγάλα και θα κάνουν λάθη, όπως ίσως ωφελήθηκαν κάποιοι φίλοι ή ομοϊδεάτες τους με προνομιακή μεταχείριση. Όμως, δεν γνωρίζω ούτε έναν ηγέτη της Κοινότητας που να πλούτισε υπηρετώντας την. Δεν θα κάνω εγώ τον δικηγόρο υπεράσπισης των ηγετών της Κοινότητας, γιατί δεν με χρειάζονται και οι σχέσεις μας είναι σχεδόν ανύπαρκτες, αλλά δεν

πιστεύω να κολυμπά στα πλούτη ο Δανάλης, ο Τσιλίμος πηγαίνει κάθε πρωί με τις βούρτσες του να βάζει το νοσοκομείο, ο Νίκος Παπανικίτας κινδύνευε οικονομικά για να προσφέρει έργο μέγα και πολυδιάστατο στην Κοινότητα, όπως δεν πλούτισαν ο Μαυραντώνης, ο Σαρέλας, η Κουτσονάδη, ο Τσάσης, ο Φούντας και άλλοι που υπηρέτησαν την Κοινότητα αφιερώνοντας ένα μεγάλο μέρος της ζωής τους, μακριά από τις οικογένειές τους. Και έχουν το θράσος να τους κατακρίνουν αυτοί που δεν έχουν διαθέσει ούτε πέντε λεπτά της ζωής τους για να βοηθήσουν τον φορέα μας.

Όπως γράφει ο καλός συνάδελφος, Γιώργος Τσερδάνης, στο ρεπορτάζ του σήμερα, τέλος καλό, όλα καλά, αφού το Δ.Σ. άκουσε τη φωνή των μελών του ιστορικού φορέα και απέσυρε την πρόταση πώλησης του «Κοινοτικού Μεγάρου», αλλά ενώ η δημοκρατία κέρδισε άλλη μια φορά την μάχη στον κορυφαίο λαϊκό φορέα μας, αμφιβάλλω πολύ αν όλα είναι καλά.

Δυστυχώς, υπάρχει ένα τεράστιο

χάσμα το οποίο εκμεταλλεύονται κάποιοι που βλέπουν την Κοινότητα σαν πολύτιμο έπαθλο που θα το ήθελαν στην κατοχή τους και καταδιώκουν όποιο διοικητικό συμβούλιο δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους. Αλλωστε, στην Κοινότητα υπάρχει τέτοιο μίσος ανάμεσα στους αριστερούς, παρακαλώ, που συμμαχούν και με τον σατανά για να βλάψουν τους «εχθρούς» συντρόφους τους, όπως εξακρίβωσα στις ομπρικές μάχες για τη Συμφωνία της Αθήνας, αλλά και τώρα με την υπόθεση του κτηρίου στο Πάτινγκτον. Μιλάμε για συμμαχίες αριστερών με αντικομμουνιστές και άθεων με Καντιωτικούς για να αντιμετωπίσουν τους συντρόφους τους, που συκοφαντούσαν όπως συνεχίζουν μέχρι σήμερα μετατρέποντας την Κοινότητα σε πεδίο μάχης μέχρι εσχάτων.

Αν αυτό δεν ντροπιάζει την Κοινότητα, δεν ξέρω τί άλλο πιο κακό μπορεί να πάθει ένας φορέας και για αυτό υποστηρίζω ότι ήρθε η ώρα για νέους και όχι μόνο στην ηλικία να αναλάβουν τα νήια για να σταματήσουν αυτές οι απίδες. Ηρθε η ώρα του Κώστα Παπανικίτα, του Σταμάτη Κουλούρη, του Νίκου Θλιβέρη, της Μαρίας Σαρέλα, της Ευφροσύνης Κώστα, του Μάκη Δανάλη, του Κώστα Αποΐφη και άλλων από όλες τις παρατάξεις να μπουν μέσα στην Κοινότητα και μαζί με έμπειρους σαν τον Χρήστο Μπελέρα, την Νία Καρτέρη κλπ., αλλά και γιατί όχι τον οραματιστή Νίκο Παπανικίτα -για παράδειγμα- να εδραιώσουν το μέλλον του φορέα. Μόνο έτσι θα σωθεί η Κοινότητα και όχι με τα ενοίκια όσο πολλά αν είναι και αναγκαία για να χρηματοδοτούν τις πολυτιμες υπηρεσίες που προσφέρει. Η Κοινότητα μπορεί να ζήσει και να διαπρέψει χωρίς τους φωνακλάδες, τους τσαμπουκάδες και τα διαπλεκόμενα συμφέροντα, αλλά δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς νέο αίμα.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

Κάποιοι αναγνώστες μας διαφώνησαν με την πρότασή μου να ψηφίζουμε ελληνικής καταγωγής υποψήφιους σε όποιο κόμμα και ανήκουν επειδή φαίνεται ρατσιστική η επιλογή αυτή, ή και μπορεί να φέρει στην εξουσία το αντίπαλο κόμμα.

Προσωπικά, δεν πιστεύω ότι πρόκειται για ρατσιστική επιλογή, επειδή η εποχή που οι πολίτες ψήφισαν ιδεολογικά έχει περάσει ανεπιστρεπτή και κριτήριο για την πλειοψηφία των πολιτών είναι το συμφέρον. Ψηφίζουν το κόμμα που θα εξασφαλίσει πρώτα την ευημερία τους και της οικογένειάς τους και μετά το συμφέρον της πατρίδας, με αποτέλεσμα οι πολιτικοί όταν μιλούν να απευθύνονται στις τσέπες των ψηφοφόρων και όχι στις καρδιές τους. Αρα δεν είναι ρατσιστικό να ψηφίζουμε αυτούς που θα εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά μας.

Εκείνο που πραγματικά πρέπει να μας ενδιαφέρει είναι η ποιότητα του υποψηφίου συμπατριώτη μας, επειδή έχουμε κακές εμπειρίες με ελληνικής καταγωγής πολιτικούς και αναφέρω σαν παράδειγμα τον Εργατικό πρώην πολιτειακό βουλευτή και υπουργό, Μίλτο Ορκόπουλο, που βρίσκεται στη φυλακή. Γι' αυτό θα πρέπει να περνούν από ψιλό κόσκινο οι ελληνικής καταγωγής πολιτικοί που

θέλουν την ψήφο μας.

Πάντως, είναι αποκλειστικά προσωπική μας ευθύνη να απαντήσουμε στο σημαντικό ερώτημα αν πρέπει να βάλουμε τα συμφέροντα της παροικίας και της Ελλάδας πάνω από το προσωπικό μας συμφέρον. Δηλαδή, είναι καθήκον μου να ψηφίσω ένα κόμμα που θα βλάψει το συμφέρον μου, απλά και μόνον επειδή είναι φίλα προσκείμενο στην ομογένεια και την Ελλάδα;

ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΣΤΗ ΝΝΟ

Εγγραφα πιο πάνω για Έλληνες υποψήφιους στην πολιτική και ο νους μου πήγε στον Στιβ Κάμπερ, που προδόθηκε όταν ήταν υποψήφιος για την πολιτειακή Βουλή στην έδρα του Ροκντέιλ και η ήττα του δεν ήταν μόνο μεγάλη απώλεια για την παροικία, αλλά και για το πολιτειακό Εργατικό Κόμμα. Ο κ. Κάμπερ είχε όλα τα φόντα να γίνει αρχηγός του Κόμματος και πρόεδρος στο μέλλον, ενώ με αρχηγό αντιπολίτευσης τον άχρωμο Τζον Ρόμπερτσον θ' αργήσει πολύ να δει εξουσία. Τα ΜΜΕ έχουν σταματήσει να ασχολούνται μαζί του και ο Μπάρι Ο' Φάρελ κυβερνά ανενόχλητος από την αντιπολίτευση.

Λαμπρή εξαίρεση η συμπαθέστατη «δικιά μας», Σόφη Κότση, δραστήρια, ακούραστη, ευπρόσιτη, πάντα με το χα-

μόγελο και μια καλή λέξη για όλους δίνει τον αγώνα τον καλό, αλλά πώς να φέρει την άνοιξη ένα κελιδόνι μόνο του;

ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Πολλές φορές έχω γράψει για τις τράπεζες στην Αυστραλία που θησαυρίζουν ανεξέλεγκτα επειδή καμιά κυβέρνηση δεν μπορεί να αμφισβητήσει την ισχύ τους. Την άποψη αυτή επιβεβαιώνει η έκθεση της τρόικας που δίνει «γραμμή» για τέσσερις «συστημικές» τράπεζες (Εθνική Τράπεζα, Alpha Bank, Τρ. Πειραιώς, Eurobank) και σύμφωνα με την «Ελευθεροτυπία» η κυβέρνηση Σαμαρά από «θηριοδαμαστής», μάλλον μοιάζει με «dealer» πτωχευμένων τραπεζών.

Οι τραπεζίτες επιβιώνουν με δημόσιο χρήμα, αλλά χωρίς δημόσιο έλεγχο, κανείς δεν μπορεί να τους πει τί θα κάνουν τα «λεφτά τους». Γι' αυτό και κάνουν αυτό που έκαναν πριν σκάσει η κρίση. Παίζουν πάλι με τις φούσκες, αφού δεν βλέπουν αλλού κέρδη, γνωρίζοντας ποιος θα τους «διασώσει».

Ως τότε, όμως, τα κοροϊδάκια φορολογούμενοι θα πληρώνουν τα σπασμένα των τραπεζών;

ΠΟΙΗΣΗ

Σατυρικών

Βαρέθηκα τους ποιητές

που φλυαρούν αδέξια περπατούν και πιθηκίζουν. Τους βαρέθηκα αυτούς, τους χλιαρούς, που αρνούνται να παραδεχτούν πως την Ποίηση δεν ορίζουν. Ασημίνα Ξηρογιάννη

ΚΑΛΟΟ!

Ήταν τρία ποντίκια και λέγανε πόσο τολμηρά ήταν:

- Εγώ, λέει το πρώτο, πίνω ένα σφηνάκι ποντικοφάρμακο κάθε πρωί για να έρθω στα ίσα μου...

- Εγώ, λέει το δεύτερο, όταν θέλω να γυμναστώ χρησιμοποιώ την ποντικοπαγίδα για να κάνω κάμψεις.

- Εγώ, λέει το τρίτο, βαρέθηκα και εσάς και τις τερατολογίες σας. Πάω να δείρω καμια γάτα!

ΑΚΟΜΗ ΕΝΑ:

Πάει ο γιος στην μπέτρα του τρεις φωτογραφίες από κοπέλες και της λέει:

- Μάνα, μια από αυτές έχω διαλέξει για γυναίκα μου. Μπορείς να βρεις ποια από τις τρεις είναι;

Και η μπέτρα του απαντάει:

- Είναι αυτή στα δεξιά.

- Μπράβο μάνα, το βρήκες, αλλά πώς το κατάλαβες;

Και η μπέτρα:

- Απλά είναι αυτή που δεν γουστάρω!